

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

2018_2019

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NÚM. 21

**SIMFONIA
PRAGA
DE MOZART
AMB DE VRIEND**

4 i 5 DE MAIG
DE 2019

SALA 1 PAU CASALS

L'AUDITORI

auditori.cat
obc.cat

iber:Camera

Piotr Ilítx Txaikovski

Concert per a piano de Txaikovski

Orquestra Simfònica Txaikovski

Alexei Volodin, piano | Vladimir Fedosseiev, director

Txaikovski, *Concert per a piano núm. 1, en si bemoll menor, op. 23*

Xostakóvitx, *Simfonia núm. 5, en re menor, op. 47*

Dimecres, 8 maig de 2019 - 20.30 H

L'AUDITORI

T. 93 317 90 50

www.ibercamera.com

NÚM. 21

MAIG 2019

SIMFONIA PRAGA DE MOZART

AMB DE VRIEND

Dissabte 4 a les 19 h

Diumenge 5 a les 11 h

Jan Willem de Vriend director · Mireia Farrés trompeta

FRANZ **SCHUBERT**

Viena 1797 - Viena 1828

L'arpa màgica: Obertura, D 644 (1820)

10'

FRANZ JOSEPH **HAYDN**

Rohrau 1732 - Viena 1809

Concert per a trompeta i orquestra en Mi bemoll major,

Hob. VIIe:1 (1796)

Allegro

Andante

Finale: Allegro

Mireia Farrés trompeta

13'

PAUSA

20'

WOLFGANG AMADEUS **MOZART**

Salzburg 1756 - Viena 1791

Serenata per a quatre orquestres núm. 8 en Re major,

KV 286 [269a], "Notturmo" (1776-1777). 1a audició

Andante

Allegretto grazioso

Menuetto

18'

Simfonia núm. 38 en Re major, KV 504, "Praga" (1786)

30'

Adagio - Allegro

Andante

Presto

Agraïem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

per **Pere-Albert Balcells**

Mozart, Haydn i Schubert fan interaccionar al programa d'avui la simfonia, el concert i l'obertura, els tres grans gèneres orquestrals clàssics, units per l'esperit escènic de la forma sonata.

Enmig de la producció musical mozartiana, tan vasta com variada, el *Notturmo en Re major* K. 286 ocupa un lloc únic. Escrita el 1777, l'obra pertany, sens dubte, al gènere galant de la serenata i el *divertimento*, és a dir, a un dels gèneres que Mozart va haver de conrear amb més assiduitat en la seva etapa d'ostracisme a Salzburg, entre el 1773 i el 1777. Però allò que la converteix en una composició del tot singular és la seva concepció instrumental lligada a l'efecte sonor al qual es consagra. Quatre orquestres, formades cadascuna per la secció de cordes i dues trompes, escenifiquen una música en la qual cada frase acaba ressonant més i més lluny, en un efecte de triple eco. L'amable calidesa de l'*Andante*, l'acurada gentilesa de l'*Allegretto grazioso* i la cerimoniositat dansable del *Menuetto* es veuen així embolcallades en un hàlit amarat de genuïna ambigüitat mozartiana. En aquest cas, l'ambigüitat entre galanteria, poesia i humor.

A una època molt diferent pertany la *Simfonia en Re major*, K. 504, anomenada "*Praga*". Mozart ja havia trencat amb Salzburg el 1781, i vivia a Viena com a músic independent. L'any 1786, Praga havia celebrat *Les noces de Fígaro* amb un èxit delirant, i Mozart hi va ser convidat a dirigir personalment l'òpera a principis del 1787. Per a aquesta ocasió, Mozart va dedicar a la capital de Bohèmia aquesta simfonia, que sembla voler abastar el seu món operístic vienès tant en direcció al passat com en direcció al futur. El primer moviment augura l'obertura de *La flauta màgica*, òpera escrita el 1791 (últim any de la vida de Mozart) i inspirada en els ideals de la maçoneria, societat iniciàtica a la qual Mozart pertanyia des del 1784. L'obertura de l'òpera i el primer temps de la simfonia, que comparteixen l'estructura *Adagio-Allegro* derivada de l'obertura francesa barroca, coincideixen també en la manera de relacionar expressivament aquestes dues seccions, i conviden així a la interpretació d'un mateix simbolisme maçònic. Segons aquesta concepció, l'*Adagio*, que després dels primers tocs rituals deriva cap a una música planyívola i erràtica, seria el símbol de la fosca desorientació espiritual del no iniciat. I l'*Allegro*, esperonat per un decidit voluntarisme rítmic, seria el símbol de l'optimista determinació activa de l'iniciat. El paral·lelisme entre obertura i simfonia s'acaba de segellar en la fesomia del tema principal de l'*Allegro*, que resulta gairebé idèntica en un cas i en l'altre.

Al segon temps de la simfonia, *Andante*, el dolç apesarament inicial evoluciona en un cercle de tintes emocionals canviants que van de la nostàlgia a l'heroicitat, passant pel fatalisme, la il·lusió furtiva o l'anhel visionari. Pensava Mozart en Konstanze, captiva del baixà Selim a *El rapte del serrall*, la seva primera òpera vienesa estrenada el 1782? Sigui com vulgui, el *Presto* final de la simfonia bull en la roent actualitat operística mozartiana de principis del 1787. El clima escènic i l'esperit dels personatges de *Les noces de Fígaro* hi giravolten sense aturador, en una festa simfònica que, per a gran entusiasme del públic de Praga, Mozart va inaugurar amb un tema literalment extret de l'òpera: el tema xiuxiuejant i furtiu del duet *Aprite presto aprite*, en el qual Susanna no pot evitar que l'aterrat Cherubino, per fugir de la ira del comte, acabi llançant-se pel balcó.

Joseph Haydn va escriure el *Concert per a trompeta en Mi bemoll major* l'any 1796, esperonat per les novetats que el trompetista Anton Weidinger acabava d'aportar a la fabricació d'aquest instrument. Weidinger va adaptar un sistema de claus, accionables amb els dits, a un instrument que fins llavors només s'havia pogut tocar per mitjà de la tècnica bucal i d'emissió d'aire. La novetat va ampliar notòriament les possibilitats melòdiques de la trompeta, en un procés que va acabar portant, a principis del segle XIX, a la invenció dels pistons, base de la trompeta moderna. L'aportació de Weidinger no va afectar tan sols les possibilitats melòdiques i d'afinació, sinó també la qualitat sonora, que segons testimonis contemporanis es va endolcir fins al punt d'assemblar-se a la d'un clarinet. Probablement, va ser aquest endolciment el que va inspirar a Haydn el melodisme que desplega en els dos primers moviments del concert. La proverbial gallardia nobiliària del tercer, en canvi, expandeix la brillantor tradicionalment associada a la trompeta. El mateix Weidinger, a qui Haydn havia dedicat l'obra, la va estrenar el 28 de març de 1800.

Vint anys més tard, el 19 d'agost de 1820, es va estrenar a Viena *Die Zauberharfe* (*L'arpa màgica*). No es tractava d'una òpera, sinó d'una obra de teatre del dramaturg Georg von Hofmann, amb música incidental de Schubert. La trama, d'àmbit llegendari i màgic, va ser titllada per la crítica d'absurda i avorrida, i si bé la música de Schubert va rebre valoracions mitjanament positives, l'obra va caure del repertori després de la vuitena representació. El text sencer de Hofmann i una part de la música de Schubert s'han perdut. Dels números musicals conservats, l'únic que es continua interpretant avui amb freqüència és l'obertura, considerada erròniament durant molt de temps com l'obertura de *Rosamunde*, la música incidental més coneguda de Schubert. Lluny dels abismes dolorosos o espectrals d'obres tan emblemàtiques de l'autor com *Winterreise* o *La mort i la donzella*, aquesta obertura allibera un Schubert deseixit i socialment seductor, proper al sentimentalisme lleuger, alhora popular i galant, característic de l'estètica Biedermeier.

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, oberta al món, compromesa amb la societat i mantenint el seu esperit original, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni i té com a missió divulgar la música simfònica principalment des del segle XIX a la creació actual. Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família i ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA, actuant a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i actualment ho és Kazushi Ono. Altres titulars han estat Rafael Ferrer, Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luis Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Pablo González i Eiji Oue. També ha estat dirigida per Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Eliahu Inbal, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Marc Minkowski, Michel Plasson, Mstislav Rostropòvitx o Leonard Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Gidon Kremer, Truls Mørk, Viktoria Mullova, Piotr Anderszewski, Gil Shaham, Rudolf Buchbinder, Joaquín Achúcarro, Claudio Arrau, Arthur Rubinstein...

PRIMERS VIOLINS Vlad Stanculeasa, concertino / **Cristian Chivu**, concertino associat / **Fiona Kraege***, concertino associada invitada / **Raúl García**, assistent concertino / **María José Aznar / Sarah Bels / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Clàudia Farrés*** **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / **Emil Bolozan**, assistent / **María José Balaguer / Jana Brauning / Patricia Bronisz / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Andrea Duca* / Yulia Tsuranova*** **VIOLES** Paul Cortese*, solista invitat / **Josephine Fitzpatrick**, assistent / **Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Peter Bucknell* / Albert Coronado*** **VIOLONCELS** José Mor, solista / **Núria Calvo / Lourdes Duñó / Vincent Ellegiers / Olga Manescu / Jean-Baptiste Texier / Carmen Enjamio*** **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / **Dmitri Smyshlyaev**, assistent / **Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat** **FLAUTES** Francisco López, solista / **Beatriz Cambrils / Clara Giner* / Christian Farroni**, assistent / **Ricardo Borrull**, flautí **OBOËS** Disa English, solista / **José Juan Pardo / Dolors Chiralt**, assistent / **Molly Judson**, corn anglès **CLARINETS** Larry Passin, solista / **Francesc Navarro / Josep Fuster**, assistent i clarinet en mi b / **Alfons Reverté**, clarinet baix **FAGOTS** Silvia Coricelli, solista / **Noé Cantú / Thomas Greaves**, assistent / **Slawomir Krysmalski**, contrafagot **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / **Juan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García**, assistent solista / **David Rosell**, assistent / **Ferran Campos* / Ivan Carrascosa* / Olaf Jiménez* / Hugo Leat*** **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / **Adrián Moscardó / Angel Serrano**, assistent **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / **Vicent Pérez / Gaspar Montesinos**, assistent / **Raul García**, trombó baix / **Juan Luis Bori***, trombó baix **TUBA PERCUSSIÓ** Joan Marc Pino, assistent / **Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila** **ARPA** Magdalena Barrera **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

* col·laborador

fotografia © May Zircus

JAN WILLEM DE VRIEND

Principal director convidat de l'OBC des de la temporada 2015-2016.

L'holandès Jan Willem de Vriend és el principal director convidat de l'OBC, a més del director principal de la Residentie Orkest de la Haia. De 1982 a 2015 va ser director artístic i violinista del Combattimento Consort Amsterdam, conjunt que ell mateix va fundar i que va aconseguir molts èxits, especialment amb obres poc conegudes dels segles XVII i XVIII i del repertori clàssic neerlandés d'avantguarda.

Ha col·laborat amb la Philharmonie Zuidnederland, l'Orkest van het Oosten, la Rotterdams Philharmonisch Orkest, la National Orchestra of Flanders, l'Orchestre national de Lille, la Konzerthaus Orchester Berlin, l'NDR Orchester, la Philharmonie Stuttgart, la WDR Orchester, la Tonhalle Orchester, la Bergen Philharmonic i la Melbourne Symphony Orchestra. El passat juliol va dirigir l'OBC al Concertgebouw d'Amsterdam.

És destacable també la seva participació en òperes basades en obres de Monteverdi, Händel, Telemann, Bach, Gassmann o Mozart i dirigides per la directora escènica Eva Buchmann, amb les que ha girat per tota Europa i Amèrica.

fotografia © May Zircus

MIREIA FARRÉS

Trompeta solista de l'OBC des de 2004.

Actual trompeta solista de la nostra Orquestra, prèviament havia ocupat aquest lloc a l'Orquestra Ciutat de Granada. És professora de l'ESMUC, la JONC i la JONDE. Va rebre la beca del New England Conservatory de Boston i, sota el mestratge de Charles Schlueter, va obtenir el premi del departament de vent amb Menció d'Honor en l'especialitat de solista i cambra. A més, ha rebut el Guardó Jove, concedit per la Jove Cambra Internacional de Catalunya i el premi TOYP en la categoria d'èxits culturals.

Ha actuat a festivals com el Festival de Peralada o Festival Grafenegg, amb orquestres com la Simfònica de Praga, la Real Filharmonía de Galicia, la Simfònica Salvador de Bahia o l'Orquestra de Cambra de Viena i amb solistes com Christian Zacharias, Yuja Wang i Martha Argerich.

La seva vocació per explorar les possibilitats sonores més coloristes i intimistes de l'instrument l'han portat a participar en diverses formacions cambrístiques. És versàtil i sovint explora nous camps interpretatius com la música improvisada.

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

Abona't a l'OBC Temporada 19_20

**KAZUSHI ONO | RÈQUIEM BRAHMS | VALERY GERGIEV |
L'ALPINA STRAUSS | ALISA WEILERSTEIN | ANDREAS
OTTENSAMER | LA MER DEBUSSY | VLADIMIR ASHKENAZY
| SIMONE YOUNG | KIAN SOLTANI | FESTIVAL BEETHOVEN250 |
DALIA STASEVSKA | GABRIELA MONTERO | STABAT MATER
ROSSINI | CRISTIAN MĂCELARU | SIMON TRPČESKI | EL
MESSIES HÄNDEL | ARABELLA STEINBACHER**

L'AUDITORI
auditori.cat
obc.cat

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

